

Eeron uudet kengät

Näidin johdolla kirjoittanut
Irja Jarvin.
(Jatkoa.)

Nyt ei Eero voinut enään luontoaan hillitä, vaan ryntäsi Toivoa vastaan ja iski häntä kädessään olevalla kirjalla, niin että veri alkoi juosta Toivon nenästä. Silloin soi koulun kello ja lapset juoksisivat riviinsä. Riviin asettui nenäänsä pitelevä Toivo ja vihaisena murjottava Eerokin. Rivit marssivat sisään ja kukin asetti paikalleen. Opettaja astui pöytänsä taakse ja silmäili yli luokan ja huomasi Toivon, joka piteli nenäänsä, ja näki veren juoksevan pitkin hänen käsisekkinsä.

"Mikä Toivolle on tullut?" kysyi hän.

"Eero Salonen löi kirjalla," vastasi Toivo empimättä.

Opettaja kääntyi Eeron puoleen ja kysyi: "Miksi Eero löi kirjalla Toivoa?"

"Eero katseli lattiaan eikä vastannut. Hän muisti äitinsä sanoneen, että kieliminen on kovin rumaa ja siksi hän ei tahtonut kielitellä Toivon kiusantekoa opettajalle.

Joku oppilaista viittasi ja opettaja kysyi häneltä: "No mitä sinä tiedät tähän asiaan?"

"Toivo teki pilkkua Eeron isoista kengistä ja siitä Eero suuttui, niin että kasvonsa tulivat aivan punasiksi ja löi kirjalla Toivoa vasten kasvoja," selitti puhuteltu.

"Sensijaan, että opettaja olisi selittänyt lapsille köyhyys-todellisen syyn ja sen kuinka väärin on tehdä pilkkua köyhien lasten vaatteista ja kengistä, otti hän Eeroa takinkauluksesta ja talutti kylmään käytävään sanoen: "Seisoppa siinä tämä tunti, niin opit muistamaan, ettekö lyö toisia oppilaita."

Sen päivän iltana kun Salosen leski palasi työstään, löysi hän poikansa vuoteelta peittoihin kääriytyneenä, joka häntä kovin ihmetytti. sillä Eerolla ei ollut tapana mennä nukkumaan näin aikaseen, vaan kun hän syytti lampun ja lähestyi vuodetta huomasi hän, että Eeron posket olivat punaset ja hänen hengityksensä kävi raskaasti.

"Onko äidin poika tullut sairaksi?" kysyi hän Eerolta.

"En minä ole kipeä, vaan minulla oli kovin kylmä, siksi minulla menin peittoihin. Nyt minulla on jo oikein lämmin: nousenko minä nyt ylös?" sanoi Eero.

Äiti, joka huomasi että Eerolla oli kuumeita, kehotti häntä pysymään vuoteella ja Eero totteli.

Siinä maatessaan kertoi hän äidilleen aamullisen tapauksen koulussa, vähäkään kaunistelematta omaa osaansa asiassa ja hän lisäsi "Siellä käytävässä seisossani se kylmä ensin tuli, eikä se mennyt pois koko päivänä."

Nyt palasivat Salosen leskelle takasin ne mustan murheen päivät, ne vihlovan tuskan tummat päivät, jotka olivat hänen elämänsä pimittäneet silloin kuin hän pienen poikansa kanssa istui riutuvan miehensä vuoteen ääressä ja kuunteli kolkon kuoleman läheneviä askeleita. — Nytkö tuo kaamea vieras uhkasi palata uudelleen kolkuttelemaan hänen matalan majansa ovelle, uhaten ottaa ainoan, viimeisenkin valonsäteen hänen — köyhän lesken — kurjasta, valottomasta elämästä? — Jatketaan.

Lastenosasto

Pikku Helmin joulu.

Helmin koti oli vaatimatonta työläisperheen koti. Isä oli ahkera työläinen, ja hän oli ollut samassa tehtaassa jo monta vuotta. Hänen pieni palkkansa riitti elämän välttämättömyimpiin tarpeisiin, kun ei perheessä vain mitään erityistä sairautta sattunut. Ja äiti, joka oli jumalinen, lohdutti että kyllä se jumala aina omistaan huolen pitää. Vaikka usein ei saanutkaan kaikkea, mitä nyt jokapäiväiseen leipään sisältyy, niin kuin luotti vaan jumalaan, niin sitä oli tyytyväinen. Helmi, joka oli 8-vuotias, oli saanut jumalisen kasvatuksen ja sitä hän nyt vielä lisäsi käymällä ahkeraan sunnuntai-kouluunsa. Lapsen mielellä usein kauteus pääsi valtaan, kun hän näki naapurin Elvillä kauniin nukken, jonka hän oli saanut joululahjaksi. Äidiltään hän kysyi miksi ei joulupukki tuo kaikille lapsille kauniita nukkeja? Silloin äiti lohdutti että kun sinä nyt olet oikein kiltti ja rukoilet jumalaa, niin kyllä sinä tänä jouluna saat kauniin nukken. — Helmi kertoi naapurin Elville mitä äiti oli sanonut. Elvi, vaikka oli samanikäinen kuin Helminkin, naurooi nyt Helmin puheelle.

"Ei se jumala mitään lahjoja lähetä. Jos sinun äidilläsi ei ole rahaa ostaa nukkeja, niin et sinä sitä saa. Minun täällä oli rahaa ja hän osti minulle nukken, jonka sosialistien pyhäkouluun joulujuhlissa sain. Tule sinäkin meidän pyhäkouluumme, niin saat tietää mikä on se jumala, joka lahjoja jakaa," selitti Elvi.

Helmi oli ihmeissään kuullessaan Elvin puhetta ja ikäänkuin puolustukseen vastasi: "Et sinä Elvi pääse taivaaseen kun kuolet, kun sinä et usko jumalaan ja käy sosialistihaalilla!"

"Taivaaseen! En minä perusta siitä jos en sinne pääse, parempi, että toimin täällä toisten tovereitten kanssa niin, että me

(Jatkoa kynnenennellä sivulla)

siä senjälkeen kun se on irrotettu sammakosta — tai mistä muusta eläimestä tahansa. Lintujen, jänisten ja sammakoiden sydämet ovat tavallisimpia kokeilu-esineitä.

Jos kerran ihmiset voivat pitää yllä elämää jossain erikoisessa eläimessä senjälkeen, kun ruumis, josta se on otettu, on kuollut, niin on itsestään selvää että jumalalla ei ole mitään tekemistä ihmisen kuoleman kanssa.

Ihmisen ruumiin muodostavat eri elimet, joiden yhteistoiminnasta riippuu ihmisen elämä eli henki. — Jos joku noista elimistä ei voi suorittaa tehtävänsä, niin siitä kärsivät kaikki muut elimet — ja lääkärit koettavat korjata noita sairaita elimiä, siten välttääkseen kuolemaa ja pitentääkseen ihmisen ikää.

Sydän ja kaikki muut elimet toimivat niin kauan kun ne ovat itse terveitä ja saavat sellaista ravintoa, jonka avulla voivat korvata kulutusta, joka johtuu niiden käyttämisestä. Samoin kuin rautatieveturi voi kulkea niin kauan kuin sen koneisto on hyvässä kunnossa ja pesässä hyvä tuli, joka pitää höyryä yllä.

Eva-serkku.

FORT BRAGG, CAL.

Päivää Toverittaren lukijat! Ilmat ovat nyt olleet kylmiä näinä päivinä; pakkastakin on aamusilla. Nuorisoliitolla on nyt akeran harjoituksen alla lasten näytöskappale "Valon tiellä", joka esitetään joulun aikaan. Se on hyvin opettavainen kappale lapsille ja vanhemmille.

Täällä on vielä ollut sitä lentsua. Marrask. 27 p. kuoli Olga Hazel siihen; häntä suremaan jäi kaksi lasta ja mies. Hänet haudattiin marrask. 29 p. klo 2 iltapäivällä.

Tästä etelään päin on yksi kylä, Caspar. Jossa on ollut paljon sairastapauksia pieneen väkilukuunsa nähden.

Kiitospäivänä avattiin kapakat. Se ei ollut oikein hyvä köyhien perheiden isille.

Mandi Blomster, joka on täällä pitänyt kahvilaa, on ostanut tikkäläisen Corona hotellin ja alkoi pitämään hotellin. Kiitospäivänä hän antoi ensimmäisen aterian. Hän laittoi kahvilan hotellin yhteyteen. Hän alkoo edelleenkin ilmoittaa Toverissa, joten hänelle voi antaa hyvän kannatuksen. Nyt taisivat asiat minulta loppua, joten lopetan.

Toveruudella, Vilho H. Jylhä.

NUMMOLA, SASK. CAN.

Terve teille, pienet Toverittaren lukijat!

Täälläkin on se kulkutauti, influenssa raivonnut ankarasti. Koulukin on ollut sulettuna sen takia. Meidänkin perheen jäsenet ovat kaikki olleet sairaina paitsi vanhin veljeni. Isä ja minä olemme siitä jo parantuneet. Meidän naapurimme isäntä kuoli siihen kulkutautiin.

Minä olen 11-vuotias. Kirjotan toistekin Lastenosastoon, kun kerran tuln joukkoomme.

Anna Turunen.

OAKLAND, CAL.

On niin hauska lukea toisten lasten kirjoituksia Toverittaren Lastenosastosta. Minä osaan lukea suomea, vaan en osaa sitä vielä kirjoittaa kuin hyvin vähän. Tuln tänne Aberdeenistä, Wash., 3 kuukautta sitten täällä ja setäni luokse. Minä pidän Ca-

iforniasta. Atrinko paistaa melkein joka päivä ja kukat kukkivat ympäri vuoden. Käyn koulua täällä. Täällä onkin paljon suurempi koulu kuin Aberdeenissä. Koulun hallussa on kokonainen katuneliö. Sen nimi on Emerson. Minä olen neljännellä luokalla, A-osastolla. Olen 10 vuotias. Minä opettelen soittamaan pianoa ja otan tunteja. Eräänä sunnuntaina teimme matkan Mill Valley'yn. Sinne täytyi ajaa kahdessa junassa ja kahdessa laivassa. Siellä oli paljon matkailijoita. Kiipeilimme siellä mäille ja juoksimme alas niitä, että olimme kaatua.

Toivon kaikille lapsille hauskaa joulua ja paljon joululahjoja.

Vieno Järvi.

WAUKEGAN, ILL.

Olen kuullut sellaisia puheita, että tänne Waukegan'inkin perustetaan Ihanneliitto. Sepä vasta olisi hauskaa! Kumpahan nyt nuo puheet pitäisivät paikkansa, eivätkä jäisi toteutumatta. Minä ainakin tulen sen jäseneksi ja toivon, että kaikki muutkin lapset tulevat mukaan.

Minusta näytti siltä, että ihmiset eivät ole kaikki läheskään selväjärkisiä silloin kun tuli tieto aselevosta. Niin villä ja kovaäänistä iloa pidettiin koko se päivä, ettei korvat fah-toneet kestä. Ihmiset hoitsivat sodan päättymisestä. — Eihän mitään sotia olisi jos ihmiset eivät suostuisi ottamaan niihin osaa. Milloinkahan kaikki kansat viisastuvat niin paljon etteivät enään murhaa sodissa toisiaan? Ehkä vasta sitten kun kaikissa maissa on sosialistinen hallitusmuoto. — Saksassa on keisari ja pakotettu luopumaan kruunustaan ja kansa johtaa asioita. Koskahan me amerikalaiset pakotamme kapitalismin luopumaan riistosaalistaan ja otamme hallituksen todellisesti omiin käsiimme? Me voimme sen tehdä jos olemme yhtä viisaat kuin euro-palaiset työläiset.

Toivon, että kaikki tytöt ja pojat liittyvät Ihanneliittoihin ja siten liittyvät punajoulu juurelle.

Toveruudella — Irja Forin.

ASTORIA, ORE.

Tervetuloa Joukkoomme, Eva serkku! Onpa hauskaa, kun meillä on sellainen ystävällinen vanhempi serkku, joka tahtoo auttaa meitä nuorempia tovereita. Koska Eva serkku kerron lupaa vastata kaikkiin kysymyksiin, joita lapset hänelle tekevät, niin minäpä riennän heti kysymään häneltä jotakin.

Mistä se oikein johtuu, etteivät kaikki lapset saa joululahjoja ja miksi he eivät saa mitään jouluherkkuja?

Miksi eivät kaikki ihmiset ole yksimielisiä?

Kun me Ihanneliiton tytöt luimme Eva serkun kirjoituksen Toverittaresta, oimmme kaikki iloisia siitä, että hän on tullut Joukkoomme. Toiset tytöt lupasivat myöskin tehdä serkulle kysymyksiä.

Toveruudella,

Aune Jämsä.

PORTLAND, ORE.

Haloo, kaikki Toverittaren pikku lukijat! Tämä on ensimmäinen kerta kun kirjoitan Toverittareen. Olen hyvin halukas opettelemaan suomea kieltä. Minä käyn suomalaista pyhäkoulua. En osaa vielä oikein hyvin kirjoittaa. Minä olen kymmenen vuoden vanha ja olen viidennessä luokassa koulussa. Veljeni on yhdeksän vuoden vanha. Pikku siskeni ei käy vielä koulua. Joulukin se on oikealla puolen. Meillä tulee hauskaa joulun illana. Me lapset olemme opetelleet runoja ja lauluja aattoillan viettoon. — Hauskaa joulua kaikille pikku tovereille, toivoo:

Irene Wärila.